

25. Повърхнини от втора степен, несъвърнати реални прави

Реален елипсоид

Спрямо подходящо избрана ортонормирана координатна система $K = O\vec{e}_1\vec{e}_2\vec{e}_3$ всеки елипсоид има уравнение от вида

$$E: \frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} + \frac{z^2}{c^2} = 1,$$

$$a, b, c \in \mathbb{R} \text{ и } a \geq b \geq c > 0.$$

Ако $a = b = c$, то елипсоидът е сфера с радиус a ; при $a = b$, или $a = c$, или $b = c$, елипсоидът е ротационен. В общия случай $a > b > c$; a се нарича голяма, b - средна, c - малка полуос на E .

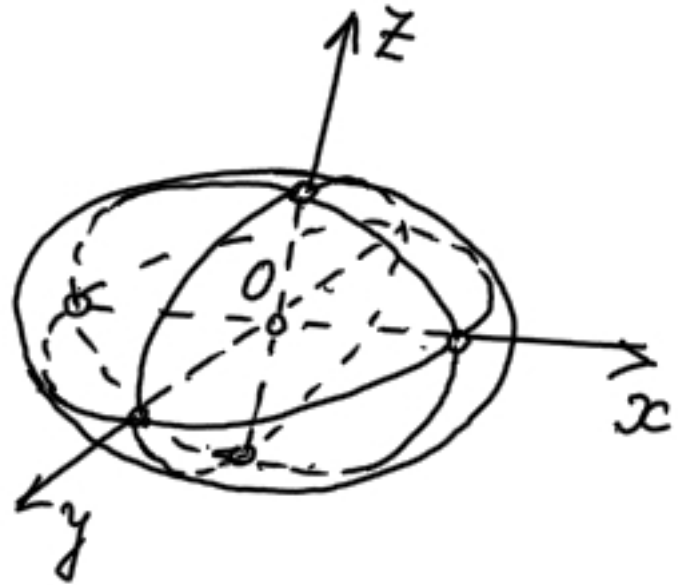
Координатните равнини са равнини на симетрия на E . При $a \neq b \neq c \neq a$ те са единствените му равнини на симетрия. Сеченията на E с координатните равнини се наричат главни сечения. Представяват елипси

с уравнения

$$E_1: \begin{cases} \frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} = 1, \\ z = 0. \end{cases}$$

$$E_2: \begin{cases} \frac{x^2}{a^2} + \frac{z^2}{c^2} = 1, \\ y = 0. \end{cases}$$

$$E_3: \begin{cases} \frac{y^2}{b^2} + \frac{z^2}{c^2} = 1, \\ x = 0. \end{cases}$$

Координатните оси Ox, Oy, Oz пресичат E съответно в $A_1(a, 0, 0), A_2(-a, 0, 0), B_1(0, b, 0), B_2(0, -b, 0), C_1(0, 0, c), C_2(0, 0, -c)$ и се наричат върхове на елипсоида.

Равнините $z=h$ за $h \in (-c, c)$ пресичат E в елипси с уравнения

$$E_h: \begin{cases} \frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} = 1 - \frac{h^2}{c^2}, \\ z = h. \end{cases}$$

с полюси

$$a\sqrt{1-\frac{h^2}{c^2}}, \quad b\sqrt{1-\frac{h^2}{c^2}} \quad ..$$

Равнините $z = \pm c$ се допират до E съответно във върховете му C_1 и C_2 .

Равнините $z = h$ за $|h| > c$ не пресичат елипсоида.

Аналогично, равнините $x = h$, пресичат E точно тогава, когато $h \in (-a, a)$. В този случай сеченията са елипси с полюси

$$b\sqrt{1-\frac{h^2}{a^2}}, \quad c\sqrt{1-\frac{h^2}{a^2}}.$$

Също така, равнините $y = h$ пресичат E точно тогава, когато $h \in (-b, b)$.

Сега сеченията са елипси с полюси

$$a\sqrt{1-\frac{h^2}{b^2}}, \quad c\sqrt{1-\frac{h^2}{b^2}}.$$

Следователно точки от E се получават за $|x| \leq a$, $|y| \leq b$, $|z| \leq c$, т.е. елипсоидът се съдържа изцяло в правоъгълния паралелепипед с център

4.

центъра на $E - O(0,0,0)$ и ръбове, успоредни на Ox, Oy, Oz съответно с дължини $2a, 2b, 2c$; стените на паралелепипеда се допират до върховете на елипсоида. Следователно E не съдържа реални прави. Равнинните му сечения са елипси*, в специални случаи се ползват окръжности.

* Ясно е, че E няма реални асимптотични направления. За асимптотичен вектор $\vec{u}(\alpha, \beta, \gamma)$ имаме

$$\frac{\alpha^2}{a^2} + \frac{\beta^2}{b^2} + \frac{\gamma^2}{c^2} = 0$$

$$\Rightarrow \alpha = \beta = \gamma = 0.$$

Имашинерен елипсоид

$$E: \frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} + \frac{z^2}{c^2} = -1.$$

Няма реални точки. Равнинните сечения са имагинерни елипси.

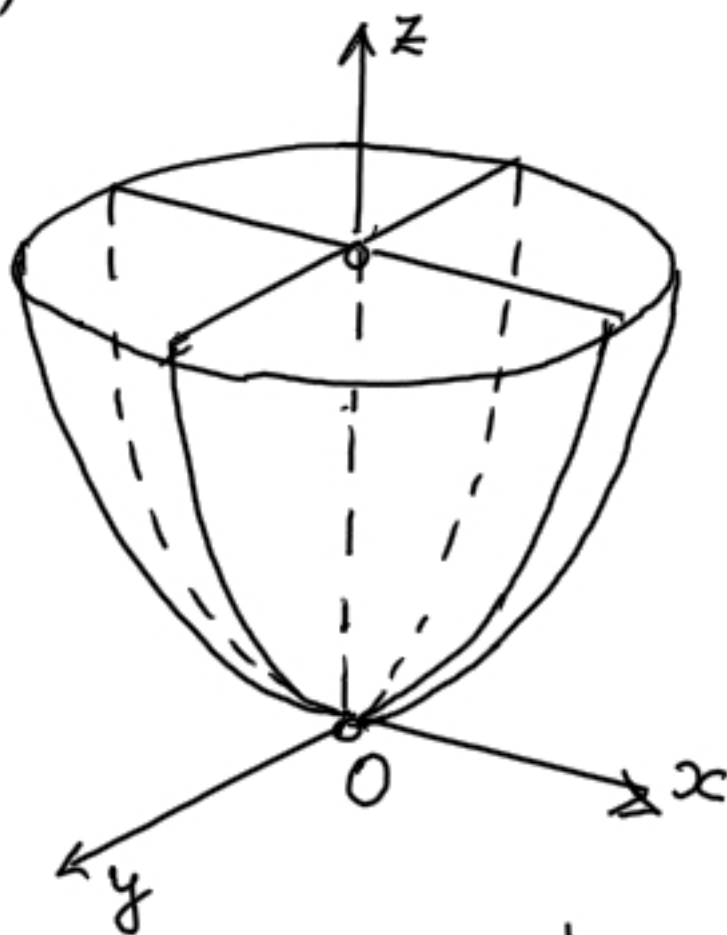
Елиптическия параболоид

Спрямо подходящо избрана ортонормирана координатна система $K = O\vec{e}_1\vec{e}_2\vec{e}_3$ всеки елиптическия параболоид има уравнение от вида

$$\Pi: \frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} = 2z, \quad a \geq b > 0.$$

При $a = b$ имаме ротационен елиптическия параболоид.

Координатните равнини Oxz и Oyz са равнини на симетрия за Π и са единствени при $a \neq b$.

Оста Oz пресича Π в една точка $O(0,0,0)$, която се нарича веръх на елиптическия параболоид. Координатната равнина Oxy се дотира до елиптическия параболоид във върха му O .

6.

Имаме $f_1(x, y, z) = \frac{1}{a^2}x$, $f_2(x, y, z) = \frac{1}{b^2}y$

$f_3(x, y, z) = -1$ (и $f_4(x, y, z) = -1$)

$\Rightarrow f_1(0) = 0, f_2(0) = 0$ и $f_3(0) = -1 \Rightarrow$

за допирателната равнина в 0

имаме

$$0(x-0) + 0(y-0) - 1(z-0) = 0$$

\Rightarrow

$$z = 0.$$

Също така е ясно, че Π няма краен център.

Равнините $z = h$ при $h < 0$ не пресичат елиптичния параболоид, а при $h > 0$ го пресичат в елипси с полуоси $a\sqrt{2h}$, $b\sqrt{2h}$.

Равнините $x = h$, $y = h$ пресичат Π в параболи с уравнения съответно

$$\begin{cases} y^2 = 2b^2z - \frac{b^2h^2}{a^2} \\ x = h \end{cases}; \quad \begin{cases} x^2 = 2a^2z - \frac{a^2h^2}{b^2} \\ y = h \end{cases}.$$

Върховете им са с координати съответно $(h, 0, \frac{h^2}{2a^2})$ и $(0, h, \frac{h^2}{2b^2})$,

7.

а фокалните им параметри – съответно b^2 и a^2 – не зависят от h .

Имаме, че Π се намира изцяло в едно полупространство спрямо допирателната си във върха му равнина.

Също така единственото за емпитичния параболическо реално асимптотично направление е направлението на оста му Oz . За $\vec{u}(\alpha, \beta, \gamma)$ – асимптотичен имаме

$$\frac{\alpha^2}{a^2} + \frac{\beta^2}{b^2} = 0$$

$$\Rightarrow \alpha = 0, \beta = 0 \Rightarrow \gamma \neq 0.$$

Следователно Π не съдържа прави и равнинните му сечения са само елипси, (когато равнината на сечението не е успоредна на Oz) и параболи, (когато равнината на сечението е успоредна на Oz , или минава по нея).

Също като елипсоида, емпитичният параболически няма особени точки \Rightarrow във всяка точка има определена допирателна равнина.

Двоен хиперболоид

Спрямо ОКС

$$K = 0 \vec{e}_1 \vec{e}_2 \vec{e}_3$$

Двайтният хиперболоид има канонично уравнение

$$X_2: \frac{x^2}{a^2} - \frac{y^2}{b^2} - \frac{z^2}{c^2} = 1$$

$$a > 0, b \geq c > 0.$$

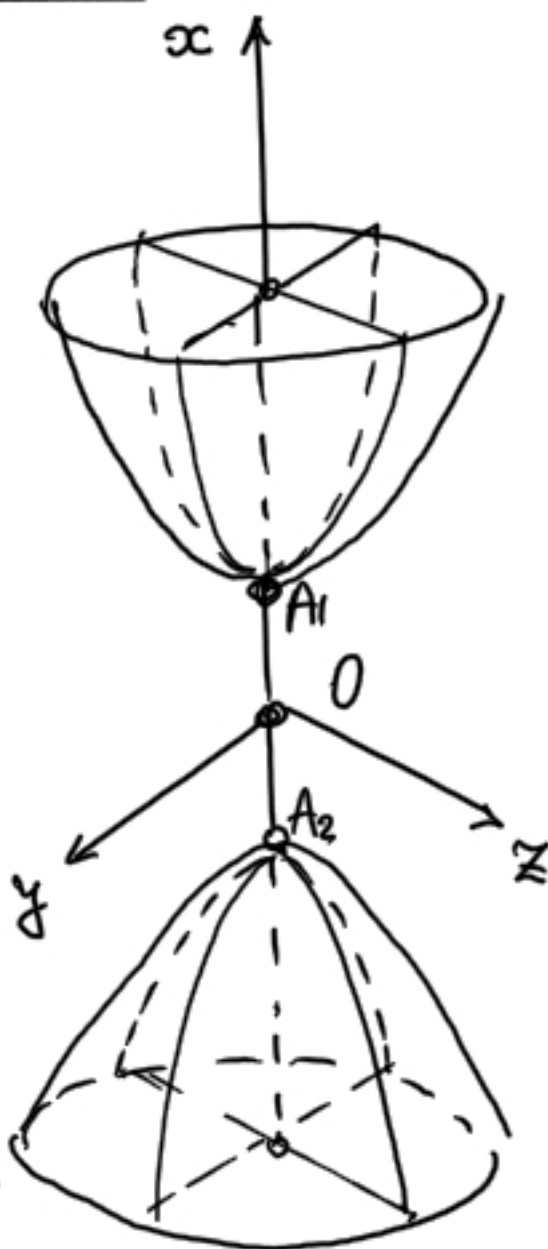
При $b = c$ имаме ротационен

Двоен хиперболоид.

Координатните

равнини са равнини на симетрия като при $b \neq c$ са единствените му равнини на симетрия. Оста Ox пресича X_2 в точките $A_1(a, 0, 0)$ и $A_2(-a, 0, 0)$, които се наричат върхове на хиперболоида. Координатните оси Oy и Oz не го пресичат в реални точки.

Уравнението на X_2 записваме като

9.

$$\frac{x^2}{a^2} - 1 = \frac{y^2}{b^2} + \frac{z^2}{c^2},$$

откъдето се вижда, че равнините $x = h$ при $|h| < a$ не пресичат хиперболоида, а при $|h| > a$ го пресичат в елипс с полуоси

$$b \sqrt{\frac{h^2}{a^2} - 1}, \quad c \sqrt{\frac{h^2}{a^2} - 1}.$$

Равнините $x = a$ и $x = -a$ се допират до X_2 съответно във върховете му $A_1(a, 0, 0)$ и $A_2(-a, 0, 0)$.

Имаме $f_1(x, y, z) = \frac{1}{a^2}x$, $f_2(x, y, z) = -\frac{1}{b^2}y$
 $f_3(x, y, z) = -\frac{1}{c^2}z$, $f_4(x, y, z) = -1$.

$f_1(A_1) = \frac{1}{a}$, $f_2(A_1) = 0$, $f_3(A_1) = 0 \Rightarrow$ за уравнението на допирателната равнина имаме

$$\frac{1}{a}(x-a) + 0 \cdot (y-0) + 0 \cdot (z-0) = 0,$$

т.е. $x - a = 0$.

Аналогично, за уравнението на допирателната равнина в A_2 получаване $x + a = 0$

Равнините $y=h$ и $z=h$ пресичат 10. хиперболоида в хиперболи с полуоси съответно

$$a\sqrt{1+\frac{h^2}{b^2}}, c\sqrt{1+\frac{h^2}{b^2}} \quad \text{и} \quad a\sqrt{1+\frac{h^2}{c^2}}, b\sqrt{1+\frac{h^2}{c^2}}$$

От факта, че равнините $x=h$ за $-a < h < a$ не пресичат хиперболоида, за останалите стойности или го пресичат в елипси или се допират в негов връх следва, че хиперболоидът не съдържа (реални) прави. Тогава равнините му сечения са неизродени криви от втора степен. Дотук непосредствено получихме, че има равнини, които пресичат хиперболоида в елипси и в хиперболи. Може ли равнина да пресича X_2 в парабола?

Изследваме асимптотичните направления на двойния хиперболоид
За асимптотичен за хиперболоида вектор $\vec{u}(\alpha, \beta, \gamma)$ е изпълнено

$$\frac{\alpha^2}{a^2} - \frac{\beta^2}{b^2} - \frac{\gamma^2}{c^2} = 0.$$

11.

Следователно асимптотичните направления на X_2 са направленията на образувачите на конуса

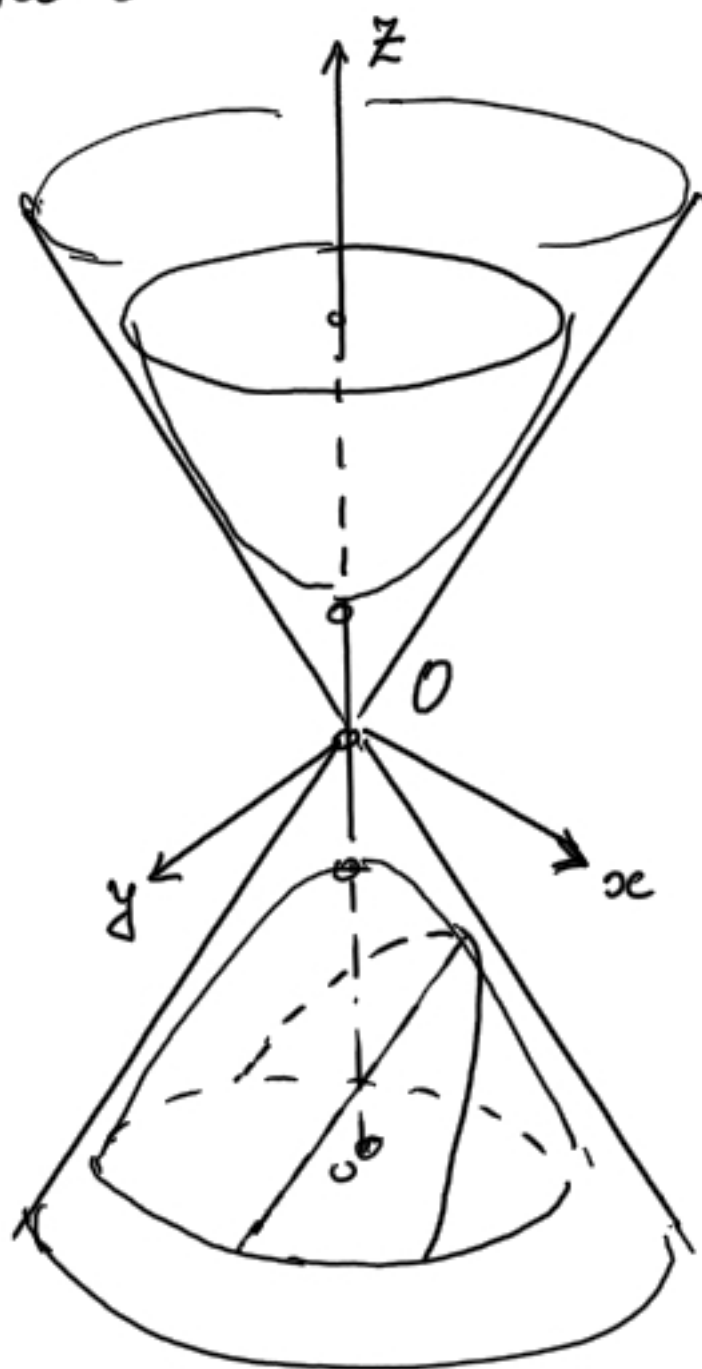
$$K: \frac{x^2}{a^2} - \frac{y^2}{b^2} - \frac{z^2}{c^2} = 0.$$

Тогавта всяка равнина, която е успоредна само на една от образувачите на конуса, пресича хиперболоида в парабола.

Ясно е, че равнина, успоредна на две образувачи на K пресича X_2 в хипербола, а ако не е успоредна на образувача на K , пресича X_2 в хипербола.

Както елипсоида, така и двойният хиперболоид е централна повърхностима краен център $O(0,0,0)$.

Двоен хиперболоид
с ос Oz

може да се запише с уравнението

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} - \frac{z^2}{c^2} = -1.$$

Двойният хиперболоид е „вътре“ в
асимптотичния си конус.